

בע"ח (אילת) 12902-10-13 - מאיר כהן נ' מדינת ישראל

בע"ח (אילת) 12902-10-13 - מאיר כהן נ' מדינת ישראל שלום אילת

בע"ח (אילת) 12902-10-13

מאיר כהן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום באילת

[25.12.2013]

כב' השופטת שוש שטרית

החלטה

הנאשם עותר לעיון בחומר חקירה לפי סעיף 74(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק") ובמסגרת בקשתו מבקש להעמיד לרשותו, לעיון וצילום, מרשם פלילי ו/או משמעת של עד תביעה - מר קראוס יניב שהינו קצין במשטרת ישראל (להלן: "העד").

כתב האישום מייחס לנאשם ביצוע עבירות של תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ומכאן הנמקתו של הנאשם, כי חומר החקירה דרוש לבחינת מהימנותו של העד אשר לטענת הנאשם הוא זה אשר היכה אותו וגרם לו חבלות של ממש.

מנגד, ב"כ המאשימה מתנגד לבקשה בטענה כי זו אינה רלוונטית להגנתו של הנאשם, כאמור בבש"פ 5881/06 שלמה בניזרי נ' מדינת ישראל (להלן: "פרשת בניזרי"). באשר לגיליון רישום משמעת מוסיף וטוען ב"כ המאשימה, כי העיון יכול ויהיה רלוונטי רק בתנאי שמתקיימות נסיבות מצטברות לפיהן השוטר נדון והורשע בבית הדין למשמעת בסעיפי אישום שעניינם מהימנות.

מיותר לציין, כי קבלת חומר חקירה הנה זכות יסוד לנאשם בהליך פלילי, כחלק מזכותו למשפט הוגן, והדברים יפים גם למסמכים אשר אינם נמצאים, פיזית, בתיק החקירה (ראה בש"פ 3823/06, ממנ' נ' מדינת ישראל, נח(1), 49). ככלל, קיימת נטייה ליתן פרשנות מרחיבה למונח "חומר חקירה" (ר' בג"צ 1885/91 אלי צוברי נ' פרקליטות מחוז ת"א, פ"ד מה(3), 630). יחד עם זאת עדיין על בית המשפט לבחון את מידת הרלוונטיות של החומר המבוקש להגנת הנאשם.

הבקשה יש לומר גורפת כללית ומתבססת על עובדה אחת - העד הינו עד מרכזי, המדובר בשוטר אשר כתב האישום מייחס לנאשם את תקיפתו.

למעשה מדובר בעיון בחומר המופק משני מאגרי רישום נפרדים לחלוטין ושנועדו למטרות שונות, אף שהמשטרה מנהלת את שניהם (ר' בג"צ 7256/95 פישלר ואח' נ' מפכ"ל המשטרה ואח', פ"ד נ(5), 1). לפי חוק חוק המרשם הפלילי יש צורך שאדם יורשע והרשעתו תהא רלוונטית להגנת הנאשם כדי להתיר את העיון. מכאן שחשובה ההבחנה בין הרישום הפלילי לרישום המשמעת, כאשר באחרון נכללות כל התלונות שהוגשו, ובכלל זה פירוט תיקים שנפתחו ונסגרו, וכן תיקים המפרטים עבירות משמעת, בין שאדם זוכה או הורשע, ראה (ב"ש(חי') מ"י נ' לייב אברמוביץ' ואח', ניתן ביום 11.1.2007).

עיון בחומר שהובא לפניי מלמד כי אין בו רלוונטיות להגנת הנאשם, ואיני מוצאת כי חשיפת הרישום תתרום כהוא זה למבקש, מלבד, יצירת דעה קדומה והסקת מסקנות מוטעות, ולפיכך דין הבקשה להידחות. ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ד, 25 דצמבר 2013, בהעדר הצדדים.